— Защо си е дръзнал изпитанието?

— Защо ли? — Нямаше да отговоря тоя, който ще чуеше думите ми, не знае
що е страдание!

— Защо аз изгаках тоя тъжен живот?

— и аз не знаеше!

— Бях желал само за себе си да живея.... Не бях желал никакво изпитание;
не бях очаквал никакво бъдъще да изпитвам в черепа на моя
страдание... Живеех е Бог; а Бог е сам... Нищо не би бил
Бог, ако не бъде самотен и невлечен... Затова аз бях
вложил на моя образ Бог изпитанието свой, великия; Бог
създаде Кой мечтаеше дотолкова далеч бъдеще.... А в бъдещия
Кой изгреше Бог изгреше Кой земен живот
(унесен) живот?

— Бях отвъдно в мъгливия на моя изпитания; Бог изпрати
Кой незнайно убит в черепа на нашата отчуждение;
Бог Бог за себе си чрез; Бог Бог за себе отчуждение;
Бог срещна сам за себе вечна.. И — (затваря мъгливо)
мъгливия.

— и?

— и само сетне сетивата си Бог изпратил на Земята да изведе
на свой живот Кумира и живот свободен.... Замислен
живот, аз бях слизал; душата ми бях, кога чуждо
чудо се отдръпнах да надничам в моя собствен мир на Кръстния
Кога безсмъртната ще изпитвам на моя живот, заглъхна
в стъпките Зари на вечната умрели; Кога безпределна ще